

AT THE MOVIES

Stranger than fiction (2006)

TEKST LUC QUADACKERS

Blijkbaar is hij prototypisch, want net als in de eerder besproken film *The Other Guys* speelt acteur Will Ferrell een accountant. Van de Belastingdienst dit keer. Zijn favoriete woord is 'integer'!

Harold Crick is controlefetisjist en dwangneuroot. Hij telt zijn tandenpoetsbewegingen, timet zijn koffiepauzes en blinkt uit in hoofdrekenen. Hij woont alleen (*"I was engaged with an auditor, but she left me for an actuary"*). Na twaalf jaar gecontroleerd bestaan, verandert zijn leven drastisch. Hij hoort ineens een vrouwenstem in zijn hoofd. Zij vertelt wat hij op dat moment meemaakt, alsof hij zelf in het verhaal zit dat hij hoort. U raadt het al: dat is ook zo.

Nadat hij zich eerst heeft verzet en van de schrik is bekomen, bezoekt hij de bedrijfsarts (een hippie met haaiantandketting en mouwloos wollen vest) en vervolgens een psychotherapeute. De laatstgenoemde is ervan overtuigd dat Crick aan schizofrenie lijdt. Zij adviseert hem om óf medicijnen te nemen óf een literair expert te raadplegen. Aangezien een goede accountant natuurlijk weet wanneer hij een deskundige moet inschakelen, neemt Crick contact op met een hoogleraar literatuur. Deze begeleidt hem in het volgen van diverse onderzoeksstrategieën, onder andere het uitzoeken of hij zich in een komedie of een tragedie bevindt.

Ondertussen wordt hij smoorverliefd op een aantrekkelijke koekjesbakster (die weigert het belastingdeel te betalen dat naar defensie gaat). En zij op hem. Hij gaat gitaar spelen (een ondergesneeuwde droom). Kortom: hij leeft eindelijk.

Per toeval komt Crick de schrijfster van het verhaal op het spoor. Het is een verlepte, doorgerookte, wereldvreemde vrouw die een passend dramatisch einde zoekt voor haar roman, waarin Crick de hoofdrol speelt: hoe moet Harold Crick sterven? Zij schrikt zelf ook van het feit dat Crick echt bestaat. Toch zal haar roman pas succesvol zijn als hij doodgaat. Na lezing vindt Crick het verhaal echter zo prachtig dat hij vrede heeft met zijn aanstaande dood: hij redt een jongetje het leven door zelf voor een bus te springen.

Uiteindelijk kiest de schrijfster een ander einde voor het boek. Crick overleeft. Typisch Amerikaans, maar hier ten behoeve van een diepere boodschap. De literatuurprofessor vindt het boek door het *happy end* geen meesterwerk maar gewoon "okay". De schrijfster zegt: *"I think I'm fine with okay."*

De les: leef je eigen (desnoods saaie) verhaal totdat je sterft.